

[Langkilde.]

stående over for, at socialdemokratiet har villet stille ændringsforslag på dette punkt. Er forholdet det, at socialdemokratiet i den nuværende situation ønsker at pålægge kommunerne denne opgave? Det er jo det, der er indeholdt i socialdemokratiets ændringsforslag. Er det simpelt hen sådan, at vi på trods af, at kommunerne — eller mange kommuner, derunder nogle af de største — har afvist denne opgave, skal sidde her og vedtage, at justitsministeren kan pålægge kommunerne desuagtet at gøre det?

Det forekommer mig helt uforståeligt, at socialdemokratiet vil tage dette standpunkt, og helt uforment. Man kunne jo have lov at spørge: hvor er de kommunale repræsentanter i socialdemokratiet henne i denne situation? Vi ved da alle, at kommunerne er i en vanskelig situation, stadig større administrative opgaver bliver lagt på dem, skulle vi så komme på dette felt og sige på trods af, hvad kommunerne har sagt: ja men I skal gøre det, nu bestemmer vi det, vi vedtager en lov om det, og så kan justitsministeren påbyde det, der er ikke noget at spille om, I skal gøre det. Den linje har vi ikke villet gå ind på fra regeringspartierne side, og justitsministeren har været helt på samme linje. Vi vil nu starte dette forsøg; da kommunerne ikke har villet acceptere at administrere det, lader vi foreløbig politiet gøre det, og så tager vi problemet op igen i kraft af revisionsbestemmelsen i samlingen 1973-74.

Jeg skal ikke sige meget om de andre ændringsforslag, som der jo stort set er enighed om bortset fra, at nogle enkelte medlemmer har taget forbehold vedrørende reglen om sikkerhedsudstyr på knallerter. Den ordning, der indføres, er jo i virkeligheden den samme, som gælder for motorcykler, og vel i og for sig en naturlig og rimelig ordning.

Med hensyn til reglen om, at der kun må være én på en knallert, må man vel antage, at det alt taget i betragtning er det rigtigste, når hensynet til færdselssikkerheden

skal tages. Det er vel nok klart, at det rummer risici med to på en knallert, selv med de større knallerter, som importeres, og som godkendes til dette formål, og under hensyn hertil har udvalget altså været enig om, at vi ikke ville have mere end én på en knallert.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de af udvalget og af justitsministeren samt de af udvalgsflertallet stillede ændringsforslag, og jeg skal anbefale, at man stemmer imod det af SF og socialdemokratiet med undtagelse af hr. Horn stillede ændringsforslag til lovens § 69 b, stk. 5.

Holmberg: Vi må nok alligevel erkende, at begrundelsen for, at vi er blevet enige om at dele lovforslaget i henholdsvis a og b, egentlig ikke er alt for god, men måske alligevel acceptabel, for det, at justitsministeren har fremsat sit forslag om nedsættelse af aldersgrænsen for knallertkørere fra 16 til 15 år, har jo givet anledning til, at vore unge venner på 15 år vistnok regnede med, at det næsten var vedtaget, og måske har taget lidt på forskud for at sige det pænt. Det kan godt være, der er enkelte, der allerede har overtrådt bestemmelsen, og flere ville jo nok gøre det, hvis det trak endnu længere ud med en afgørelse. Da det er et område, vi alle sammen var enige om og enige med ministeren om, mente vi, det var det bedste, at ordningen trådte i kraft så hurtigt som muligt. Det er altså begrundelsen, men den er, som jeg sagde før, ikke alt for god, i alt fald ikke, hvis den blev ført videre på andre områder.

Det skal også gerne indrømmes, at der regnes med en mindre stigning i antallet af uheld. Rådet for større Færdselssikkerhed har ment, at der ikke blev tilstrækkelig tid til propaganda for at gøre opmærksom på farerne herved, og det er nok rigtigt; det er i alt fald rigtigt, at det er rimeligt at gøre opmærksom derpå, selv om jeg egentlig ikke tror på nogen særlige ændringer i kørselsvanerne og heller ikke i antallet af færdselsuheld, da jeg så afgjort tror, at de unge på 15